

TIMES & COLT

OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

© KSŘ Beroun – neprodejné

27

22. února 2014

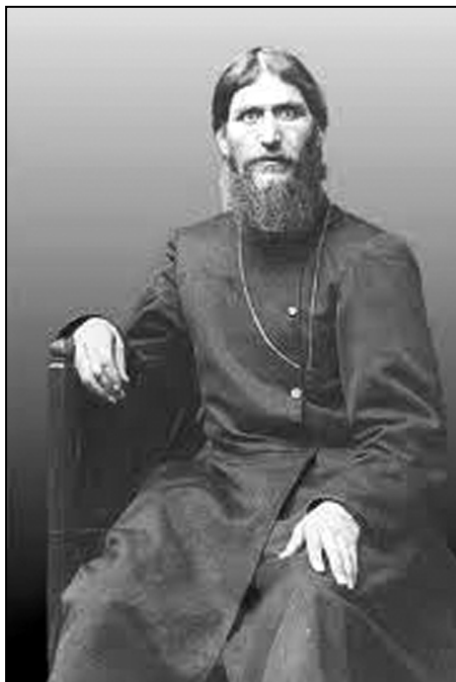
text: Baron, Noha, Mirka, Rafika

Bobina, Ríša, Panák

RazPutin

Neohroženým investigativním žurnalistům našeho listu se podařilo poodhalit roušku tajemství, kterou je obestřena příčina jistého negativního pnutí na naší vnitropolitické scéně. Řečeno slovy jistého středoevropského klasika „naše carské impérium nevzkvétá“. Na západních bojištích se našim čadským vojskům jaksi nedaří, zásobování fronty i zázemí vázne. Není co obléci, není co obout není čím střílet, není co jíst, ještě že je co pít. Od Putilovských strojírenských závodů „přes základnu baltské flotily v Kronštadt po výstavné paláce strmicí na březích Něvy, nesou se zvěsti o neblahém vlivu jistého muže jménem RazPutin. Tento lobista zaštitěn pověstí svatého muže se vetřel do bezprostřední blízkosti našich carských veličenstev.

Svatý muž RazPutin tráví většinu času s carskou rodinou. Proslýchá se že zvláště „hluboký“ vztah má s carevnou Alexandrou Fjodorovnou. Ano byly objeveny důkazy, že právě jejím prostřednictvím lobista RazPutin neblaze ovlivňuje chod našeho impéria. Naš nejmenovaný zdroj blízký carskému paláci potvrdil, že, zvláště v intimních chvílích nedokáže naše imperátorka RazPutinovi nic odmítnout. Očistit carský dvůr od takovýchto individuí nebude nic snadného. Jejich činnost sleduje většina poddaných s velkou nevolí. Naši investigativci se obrátili na věhlasného prognostika a politického analytika Trofima Demagogoviče Demagogova bývalého zaměstnance carského prognostického ústavu, aby se pokusil předikovat další vývoj na naší politické scéně.

Pokračování na str.2

VELKÁ LIHOVÁ REVOLUCE PRÁVĚ ZAČALA

VUDR

závěrečná zpráva za rok 2013

Pravidelným čtenářům našeho občasníku Times & Colt je nad veškerou pochybnost známo, jak pestrá škála činností postihují nadace a jiné instituce působící v rámci TO. KAMARÁDI STARÉ ŘEKY. Již několikrát jsme publikovali výsledky studií VUHT (Výzkumný ústav historie trampingu). Na základě široké diskuse v rámci osady vznikl požadavek na vytvoření nového vědeckého pracoviště. S ohledem na to, že většina trampů je geneticky zakódována nedůvěra ke všem oficiálním institucím. Bylo rozhodnuto vytvořit vlastní VUDR (Výzkumný ústav debilních režimů).

Ředitelem ústavu byl ustanoven leader mnoha osadních institucí, nezpochybnitelná autorita v oboru věd humanitních i exaktních, jeho magnificence Baron von Pepe. Jeho zástupcem je ředitel VUHT, věhlasný prof. Bca. Ing. Arch. PhD. ThDr. RNDr. MUDr. MVDr. JUDr. George Haksna de Fujtajblo DrSc, CSc. Dovolujeme si upozornit naše čtenáře, že tento velikán vědy nabyt svého rozsáhlého akademického vzdělání na Západoevropské univerzitě v Plzni v období 29. až 31. února 2004, kde studoval všechny tyto obory najednou. Oba pánové nás na mimořádné tiskové konferenci seznámili se závěrečnou zprávou vědecké rady ústavu za rok 2013.

Pokračování na str. 2

RazPutin

Pokračování ze strany 1

Trofim Demagogovič opustil svoji daču kde četl své oblíbené knihy, popíjel žalu-deční likér a objímal ztepilé bílé břízky, aby se s našimi čtenáři podělil o svoji vizi budoucnosti. Citujeme.

„Doufám, že nikdo z vašich čtenářů si nedovolí zapochybovat o mé nadprůměrné inteligenci, takřka genialitě. A proto slyšte. Nu, naše carské impérium, tak jak ho známe, bohužel v brzké době zanikne s nemalým přičiněním RazPutina a mnoha dalších. Bude vytvořeno nové impérium, daleko větší, mocnější a daleko krutější. Nalijete li mi ještě jeden žalu-deční likér, mohu posloužit vašim čtenářům i poměrně přesnými daty. Děkuji. Vznik 30. 12. 1922, zánik impéria 31. 12. 1991.“

VUDR

závěrečná zpráva za rok 2013

Pokračování ze str. 1

Po hlubokém vhledu do historie lidstva vědecká rada ústavu dospěla k závěru, že současný neuspokojivý stav společnosti způsobila ztráta ismu. Ano nějaký ten ismus provází lidstvo od jeho prvopočátků. Již v dobách předkřesťanských ovládal lidskou společnost feudalismus. Tento režim měl neobvykle dlouhé trvání, začal se transformovat až v 18. století n. l. Na jeho místo nastoupil kapitalismus, a vytvořil nové společenské třídy, ale nedokázal uspokojit všechny vrstvy společnosti. Od konce 19. století se objevuje nová naděje pro lidstvo socialismus a jeho následná transformace v ráj na zemi, komunismus, oba tyto režimy spatřovali svého úhlavního nepřítele v imperialismu. Ani socialismus, alespoň v podobě v které byl implementován do našich životů nesplnil očekávání a pomalu upadl v zapomnutí o komunizmu nemluvě. Několik let jsme tápali bez ismu. Jak ukazuje vývoj společnosti bez ismu to prostě nejde. Ano přichází nova naděje pro lidstvo metylalkoholismus. Oba vědci prognózují tomuto ismu naději na úspěch. Část společnosti vymře, část zblbne, ostatní oslepnou, a tak těm kteří budou čepovat, hrozí pramalé nebezpečí že by na jejich ismu spatřil někdo nějaký kaz.

Po devítiletém tápání se s příchodem nového milénia objeví muž podobné vůle i podobného jména a pokusí se naše impérium vzkřísit. To je tak vše co vám k tomu mohu říci. Prognózovat vývoj ještě v delším časovém horizontu by bylo neprosecionální.“

Potud slova našeho věhlasného vševěda a vizionáře. Naši reportéři putují po městech, vesnicích, továrnách, přístavech, garnizonách, aby zachytili jakýkoliv náznak dalšího vývoje. R J

DALŠÍ NEUVĚŘITELNÝ TVOR !!!

Nekonečny truchlivy, jsou ty kraje vodní, v poloutmě a polousvětě plyne tu den po dni. Ale pozor!

Vloni jsme vás informovali o ulovení dosud nepopsané – **ŠTIKUNDY FINSKÉ** a letos jsme tu s další raritou!

Osadních ichtyologové Baron a Antoán z Cinertů se věnují podvodním výzkumům zcela programově. Kromě známých a chutných ryb, podařilo se jim ulovit dalšího vzácného tvora, jenž nebyl přírodovědci dosud nikdy spatřen, popsán, natož pak ani uloven. Snímek vzbudil revoluční převrat v přírodovědeckém světě. Záhadného tvora nazvali naši badatelé příznačně dle jeho charakteristického vzhledu – **Prasokaras říční**. Uloven ve Stradonicích, v odpoledních hodinách, návnada – pařená brambora, vlasec 0,20, doba zdolávání 32 min. V rámci programu „**Chyt' a pust'**“ ryba vrácena vodě. No řekněte... není to škoda?? Potěšte se spolu s námi pohledem na snímek, který naše redakce získala a uveřejnila jako další světový unikát!!!!

Prasokaras říční

Nový farář

Nový farář byl před svým prvním kázáním tak nervózní, že skoro ani nemohl mluvit. Příští neděli, před druhým kázáním, se zeptal přítomného arcibiskupa, co má dělat, aby se uvolnil.

Ten mu poradil: "Kápněte si do vody trochu vodky, uvidíte, že po pár hltech budete trochu klidnější."

Farář poslechl a skutečně, cítil se tak dobře, že by dokázal mluvit i ve vichřici. Po bohoslužbě se vrátil do sakristie, kde našel od arcibiskupa lístek:

Vážený synu, příště si nalijte vodku do vody, ne vodu do vodky. V dalším připojuji pár poznámek, aby se neopakovalo to, co jsem viděl na dnešní mši:

- 1) Na okraj kalicha není nutné dávat kolečko citrónu.
- 2) Ty kabinky v boční lodi jsou zpovědnice, ne toalety.
- 3) Snažte se neopírat o obraz Panny Marie, a už vůbec ji nemusíte objímat a líbat.
- 4) Máme 10 přikázání, ne 12.
- 5) Apoštolů bylo 12, ne 7, a žádný z nich nebyl trpaslík.
- 6) Našeho Pána Ježíše Krista a Jeho Apoštoly nenazýváme JC & His Boys
- 7) Ježíš Kristus byl pomazaný, nikoliv namazaný.
- 8) Svatému Kříži neříkáme Velký Téčko.
- 9) David porazil Goliáše prakem a kamenem, není pravda, že by ho dojeбал, ani mu nedal lekci, na kterou do smrti nezapomněl.
- 10) Jidáše neoznačujeme za zkurveného zmrda.
- 11) Svatého Otce se nesluší nazývat Papa Ratzí.
- 12) Bin Ládin neměl prsty v Ježíšově smrti.
- 13) Otec, Syn a Duch Svatý nejsou "Fotr, Junior a Strašidlo".
- 14) Panna Maria není Máňa, co to ještě nedělala.

ŠTIKUNDA FINSKÁ

- 15) Svěcená voda je na požehnání, nikoliv na osvěžení zátylku.
 16) Nikdy se nemodlete vsedě na schodech před oltářem.
 17) Hostie nejsou brambůrky, tedy je nepřikusujeme k vínu, ale rozdáme věřícím.
 18) Věřící vhadzují příspěvky do pokladničky dobrovolně, nápis: „Vaše spopitné je můj plat“ je tedy na pokladničce zcela zbytečný.
 19) Hříšníci půjdou do pekla, ne do piči.
 20) Při otčenáši je možno zvedat ruce k nebesům, ale ne se kývat do vlny.
 21) Vaši iniciativu, aby si všichni přítomní zatancovali, hodnotím kladně, ale dělat vláček po celém kostele, to nemusíte.
 22) Na konci modlitby říkáme Amen, nikoli Šlus, a z kazatelny se chodí po schodech, nejedí se po zábradlí!
- DŮLEŽITÉ:**
 Ten, co seděl v koutě u oltáře, a o kterém jste tvrdil, že to je buzík v sukni a transvestita bez mejkapu, to jsem byl já. Doufám, že do příští neděle tyto nedostatky napravíte. Jinak, na druhé kázání to bylo celkem dobré.
 S pozdravem arcibiskup

15. výročí. 1999 - 2014

Redakce našeho občasníku, TIMES & COLT nemůže opomenout blížící se jubileum. V září tohoto roku uplyne 15 let od okamžiku, kdy několik členů posádky lodi Berounka, vracejících se z plavby po finských jezerech vstoupilo na palubu křižníku AURORA. Z Karelského Koli, kde zakončili svoji plavbu, autobusem přes Joensuu, Imatru, Lappeenrantu, Výborg do Petrohradu. Navštívit jednu z nejznámějších lodí světa, spatřit tento oltář všech revolucionářů byla prostě povinnost. Jaké bylo rozčarování, poznání chtivých lodníků, když před jejich zraky byl od vstupu na Auroru nekompromisně vykázan autobus japonských turistů, s odvoláním na to, že dnes je zavírací den.

Bály, jak to vlastně všechno začalo - připomenutí

BĚH ČASU NEZASTAVÍŠ!

Bylo to v roce 1982 na potlachu. Táborák už pomalu dohasínal, sem tam někdo vystrčil hlavu ze spacáku, aby pověděl nějaký frk posledním vytrvalcům, kteří si střídavě hráli záda nebo nohy a Jerry Jojo s Rafikou se domlouvali o příštích akcích.

Jojo vzpomínal na házenkářský bál v Plzenci, kde je vždycky velká sranda a mohli bychom tam společně vymyslet nějaké ptákoviny. Když si ale spočítali, kolik by nás tam bylo, tak už by tam ti házenkáři ani nemuseli být. A Manka Nikotinka, která tajně poslouchala, aby jí nic neuteklo, plácla tak trochu od boku: „Tak uděláme bál vlastní, úplně podle naší chuti.“ „No jo, ale kde, tak zní otázka“, opáčil Rafika. „To je úplně jednoduchý, přece u nás na dálnici. Sál, kuchyně, kantýna, spaní pro přespolní“ A bylo to. Téma – jak jinak – Tenkrát na západě. A když to začalo, přicházeli první kovbojové, bankéři v cylindrech, dámy v róbách, s klobouky a kabelkami ze stejné látky. Byli jsme z toho dojatí skoro až k slzám. Přenesli jsme se z tehdejší mizérie do jiného světa. Cestovali jsme na křídlech fantazie i časem. A tak bylo to i na všech dalších bálech.

1983 - Tenkrát na západě

1984 - The Dance Night On The Old River

1985 - Austrálie – severní teritorium

1986 - Hollywood – natáčení velko filmu „V pravou půlnoc“

1987 - Hollywood – předávání Otomarů za film „V pravou půlnoc“

1988 - Excelsior – návrat zlatokopů

1989 - Konec války Sever proti Jihu

1990 - Prokopání panamského

průplavu

1995.-. Valná hromada společnosti

Whiskola

1996 - Poslední pražec na trati Union Pacifiku

1997 - Slavnostní převzetí Aljašky

1998 - Konec Habsburského

dobrodružství v Mexiku

1999 - Chicago – otevření jatek

2000 - To všechno odnes čas

2001 - Povstání na Krétě

2002 - Závod parníků na Mississippi

2003 - Dobrodružství šesti trampů -

Vzpouza na parníku Primátor Ditrich

2004 - Poklad na Stříbrném jezeře

2005 - Na Bělehrad

2006 - Loupežnický večer

2007 - Vzpouza na lodi Bounty

2008 - Titanic vyplouvá

2009 - Staré pověsti trempské

2010 - Mafie v Chicagu

2011 - 45 let osady

2012 - Potlach v Kostnici

2013 - Osadní volby

Kolik legrace a zábavy jsme si za ty roky užili! Hlavně při vymýšlení námětů, scének a kostýmů – při zkouškách... To vše jsme dělali a děláme hlavně pro sebe a pro radost kamarádů.

Ať žije osadní bál „Velká lihová revoluce“ 22.2.2014 v Hýskově!

Ahoj Rafika

(Bály v letech 1991, 1992, 1993, 1994 se také konaly, ale už byly pro širokou veřejnost, nevydávaly se na nich noviny Times a Colt, doprovodný program byl omezený nebo žádný, prostě normální countrybál... (pr)

Lodníci léčili své zklamání neuvěřitelně levnou vodkou v nedalekých restauracích. Nevzdávat se, toť přirozená vlastnost všech členů posádky. Dnes již nelze vypátrat, který z chrabrých bardů vtrhl do nábřežní restaurace Magnalia, kde část posádky obědvala a hojně zapíjela svoje zklamání, se slovy „Jde se na Auroru“. Psal se rok 1999, a tak pouhých 10 DM předložených „dežurnému“ (kadet, který střežil vstup na palubu Aurory) prolomilo ledy. Několik telefonátů, a byli vpuštěni na palubu. Všichni se rozběhli po palubě, za vše tahali, se vším točili, ve snaze ukořistit něco na památku. Mezitím individua doposud zevlující na nábřeží se řadí a zájmem sledují hemžení na palubě proslulého křižníku. Jejich samohonkou

zakalené zraky se upírají ke Smolnému paláci. Někteří s napětím pozorují jedno z našich lodníků, který cloumá závěrem památného děla. Jen dvoucentimetrový svár na závěru děla uchránil lidstvo od dalšího celosvětového průseru. Mladý kadet tuše nedozírné následky své benevolence povolal svého nadřízeného. Dostavil se námořní poručík Baltické flotily, zkasíroval oněch 10 DM s nabídkou, že za příplatek mohou si hosté křižník i potopit. Jen nemístná šetrnost zúčastněných zabránila v realizaci této nabídky. Abychom ještě jednou nelitovali.

www.kamaradistarereky.cz
times.a.colt@centrum.cz

ZPRÁVY Z DOMOVA - ZPRÁVY ZE SVĚTA - DRBY Z OSADY

Leden

Dopitná silvestra u Sýkorů v Křivoklátě.
Tříkrálový pochod – T.O. Stopaři Beroun,
Hostým, Kačák, Beroun, zpívaná Na
Náhonu

Březen

Pochod od Žaby k Žábě – Chrást u Plzně
Eldorádo Jarov - Pout' do Santiaga de
Compostela, Veronika a Jaroslav –
presentace pouti do Santiaga
KSŘ – úklid srubu na Plešivci a Vítání
jara, napadl čerstvý sníh
T.O. Šedý vlk Třemošná – Drakyáda –
Pláně u Plas
KSŘ – Vítání jara na Plešivci – Beroun –
napadl čerstvý sníh
Lád'a Téra – KSŘ - pochod Štěchovice,
Nové Třebenice, zakončení U Taterů
T. O. Hobart camp Radotín – Smuteční
oheň na osadním campu 11:00 –
Drahlovice - Brdy

T.O. Pozvolná smrt – 25 let – Srbsko -
Koda

JULA – 60. oslava na srubu na Plešivci -
blahopřejeme

Duben

T.O. Černá perla - Pionky – Třetí - setkání
kamarádů.
Pálení čarodějnic na osadním srubu

Červenec

Pionky – Muzeum piva – hraní se líbilo a
nám bylo dopřáno zúčastnit se ochutnávek
Pionkiho specialit.

Tyterušky – už tradiční vědecká výprava
za sledování zimních tvorů na Taterském
potoce v okolí potlachoviště
STD Kámen a T.O. Triglav – Zimní
přejezd Brd, zakončeno merendou
v Čenkově – Šolc boys

Únor

Marškumpačka SOA Beroun – pochod
Beroun – Srbsko – Karlštejn - Beroun
KSŘ – osadní bál na Tetíně – Volby.
Kvůli velké sněhové vánici někteří
kamarádi nedorazili

Květen

T.O. WAI-KIKI - Otvírání studánky na
osadním mlýně v Chotině u Plzně, diva-
delní hru „Rum nad zlato“ od autora Bica-
na předvedlo potulné divadlo bratří Churů
WIMPI – 70. oslava na srubu na Plešivci
– blahopřejeme

Srpen

T.O. Šedý vlk – 50. výroční potlach
v Zeleném údolí Pláně u Plas – Jerry 60 -
bylo to moc pěkné (str. 7)
TÉRA JOSEF – 70. oslava v Lašovicích -
blahopřejeme

Září

T.O Zlomené srdce – 35. potlach a oslava
60 let šerifa Korzára - Strahov (Gutštejn)
T.O. ARABELA – Potlach na Kosovém
potoce - Mže
50. let KTO – potlach v Lucerně v Praze -
předávání totemu od Rafiky, Vlajku hraje
kapela KSŘ (str. 6)
T.O. WAI-KIKI – Zavírání studánky
v Chotině – Bican autor divadelní hry „
PŘEMYSL ORÁČ“ – divadlo brí Churů

T.O. Polepšovna team – nohejbalový
turnaj ve Svojsíně u Stříbra
T.O. Modrý kaňon - 45. výroční oheň –
Na Pelechu u Sedlčan

Červen

T.O. Supové – 30. výroční oheň – Račice
u Berouna - začínají povodně
Klub Trampů Řezbářů, 43. výročí, setkání
v Hradci u Stoda.

Podzimní žranice T.O.Lesy, bažiny, močály – Chrást'any u Netolic

Říjen

MIRKA – 60. oslava v Údolí Zatracených - blahopřejeme

T.O. Kamarádi Staré řeky – 47.potlach v Údolí Zatracených

Burák – pochod Stříbro – Kladruby - Stříbro - Plzeňské osady

Listopad

Vejprnice u Plzně – Smutečka – pořádá Waltr

S.T.O. Soumrak Kočov – setkání na osadní chalupě – Mže

T.O. ÚDOLÍ ODDECHU – 80. výročí na Barče v Praze

T.O. Šedý vlk – Poslední trepské Vánoce v Pláních u Plas

Leonard Kropke – poslední rozloučení v Motole a U Kropáčů

T.C. Westend a T.O. Údolí hadrů – Hatě

Večer Kamarádů Staré řeky na pozvání Marko Čermáka T.O. Albatros – Mikuláš.

Prosinec

Berounko má – koncert kapely KSŘ - sál pojišťovny Beroun.

Kamarádi Staré Řeky - osadní Vánoce, den krabic v Srbsku U Lanovky

Trepské Vánoce v restauraci Na Střelnici v Plzni pořádají kamarádi od Havránků KSŘ – Štěpánský pochod do Údolí Zatracených – zakončený zpívanou v Selské jizbě - Beroun

Těžko je v prosinci v zahradním hostinci Na Černém vršku pořádá Bobina a Prófa

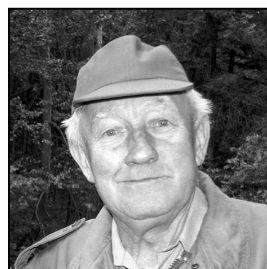

www.kamaradistarereky.cz
times.a.colt@centrum.cz

Povstaňte kamarádi přestaňte jásat a hrát...

V roce 2013 naší osadu opustili kamarádi: Vlád'a Kučera a Leon Kropke
Uměli jste vždy podat pomocnou ruku. Budeme na Vás vzpomínat kamarádi!
A teď v úterý 18. února 2014 nás neočekávaně opustila kamarádka Drahuška

Muziky, muziky vy pěkně hrajete....

K.T.O. slavily 50.let

50 let je časový úsek velice relativní. Z pohledu vývoje života na zeměkouli se jedná o zanedbatelný okamžik. Z pohledu na dobu existence hudebních uskupení je to doba až neuvěřitelná. Vždyť kolik skupin se může tímto číslem pochlubit. Kamarádům Táborových Ohňů pod vedením kapelníka Franty Hackera se to podařilo. Trampská hudební skupina K.T.O. byla založena v roce 1963 jakožto muzikantské trio ve složení František Hacker (zpěv a kytara), Vladislav Morava (zpěv a kytara), a František Turek (zpěv a banjo). Od roku 1970 hraje skupina v pestřejším nástrojovém obsazení. Od roku 1976 skupina úzce spolupracovala se zpěvákem Waldemarem Matuškou a jeho ženou, zpěvačkou Olgou Blechovou. I když potkali během jejich kariéry nesnáze (jako potíže s texty písní, ve kterých se nemohl vyskytnout žádný symbol svobody, který byl normálně obsažen v americkém country) přesto si dokázali udržet skoro nezměnitelný okruh obdivovatelů, jejich písničky zdomácněly na všech trampských akcích.

Letos 18. září 2013 uspořádaly K.T.O. slavnostní koncert na oslavu svých padesátin v pražské Lucerně.

Hostů a gratulantů se sjelo opravdu hodně. Na oslavě zahráli a přišli gratulovat kromě seniorů KTO – Šmidliboys, také Olinka Blechová Matušková se synem Waldemarem Matuškou jr., Jitka Vrbová, Tony Linhart s Helenou Maršálkovou, Honza Frühwirth nebo lépe Andělín, Milan Pitkyn, Roman Horký, Ivan Mládek a Láďa Morava, Marta Skarlandtová, skupiny Kupa, Bandoleros, Eldorado.

Kamarádi Staré řeky z Berouna krom písniček a přání předali kapelníkovi Františku Hackerovi také pozdravy od celé naší osady a velkou upomínkovou Placku. Při setkání šerifů spřátelených osad byl předán i krásný indiánský totem z dílny osadního řezbáře Rafiky - Pavla Petříčka.

Trampskou hymnu na oslavu 95. Let vzniku trampingu zahráli Kamarádi Staré řeky a zpívala celá Lucerna. Plaketu za celoživotní práci a přínos kapely pro rozvoj Country a Western music od nakladatelství Multisonic předal kapelníkovi Hackerovi Karel Vágner. V druhé polovině programu zahrály K.T.O. ty nejlepší hity ze svého repertoáru a závěrečnou písní se s diváky rozloučili všichni účinkující.

Z koncertu a oslav si odnášeli téměř všichni krásný zážitek nejen z písniček, které ten večer zazněly, ale také z mnoha přátelských setkání a kamarádské atmosféry.

© 2013, Marcel Špeta

Tak začíná jedna krásná česká polka. No a jak hrála osadní kapela v roce 2013?

No jak to šlo. Dělalí jsme co jsme mohli!

Vyjeli jsme zahrát Na Medník, kde Bílý Pedro (Senior Club Praha) pořádá již tradičně Setkání Seniorů. Hráli jsme jako o závod, bez aparatury proti hospodě plný upovídaných starých traperů, který se dlouho neviděli a měli si co povídat. Přesto si s námi zazpívala celá hospoda a přišlo i na další pozvánky pro naši osadu, potěšilo nás hlavně pozvání šerifa Franty Vitisky do osady Svatojánských proudů.

Rádi jsme přijali i pozvání na 70 narozeniny Vaškovi z Teutonu, zajeli jsme pohrát a na dobrou řízeček do Roztok na Aljašku.

Začátkem února jsme přijali pozvání z Fort Adamsonu a pomohli příjemnit i narozeniny kamarádky Nadě Koutné, další víkend příjemně strávili na osadě Albatros.

Před naším loňským bálem, kde jsme si zahráli po boku Eldoráda, jsme dostali pozvání do Country radia a zahráli v oblíbeném pořadu pro trampy: Ozvěny osadních ohňů. Vybrali jsme písničky Charlieho Freislebera, který jezdil moc rád na Starou řeku, a pár dalších písniček které máme rádi. Přes rádio jsme stačili pozdravit kamarády a pozvat je na náš bál i Memoriál Jendy Kordy. Memoriál Jendy Kordy pořádá Na Barče tradičně Trampclub Praha. Letos to byl 29. memoriál, což je pravda už hezká řádka let. A z našeho pohledu taky sakra dlouho, když uvážíme, že na prvním ročníku, tenkrát se to jmenovalo „Grand prix města Prahy v trampské písni“ zvítězila kapela naší osady. A cenu nám tenkrát předal sám J. Korda. Vzpomněli jsme společně s novým šerifem Švendou na kamaráda Honzu Hazuku, který leta memoriál spolu s ostatními Trampclubáky organizoval. Vystoupení se povedlo a odměnou nám byl sál spokojených trempů, kteří ve stoje zazpívali tu Kordovu známou „Nezapomínejte kamarády“!

(pokračování na další straně)

(pokračování z předchozí stránky)

Pěkné bylo i naše Vítání jara u srubu. Týden dopředu jsme udělali brigádu, vyklidili srub a nadělali dříví. Další víkend se hrálo ve znamení jara a mnozí silní jedinci vydrželi trampovat ve srubu až do neděle. Zkrátka když se dá parta dohromady, je pohoda

Pak jsme vyjeli do Českých Budějovic. V kabaretu U Vánů jsme nehráli prvně a doufáme že ani ne naposled. Příjemná atmosféra, a hlavně společnost, která se zde schází, ochotní kamarádi, kteří si rádi zazpívají a dokážou i naslouchat písničkám. Příjemná obsluha v podobě šenkýřky Jindřišky a barmana Pavla a nad tím vším se vyjímá nápis: Váša sobě!! No do Budějic se zase podíváme.

Opravdu pěkný výlet nám připravili kamarádi z Hvězdy jihu. Vejšlap na Dívčí Kámen spojený s prohlídkou osad v Povltaví byl zakončen v pěkném prostředí Boršovského přístavu. Večer se protáhnul do rána a tak odjezd byl vyhlášen až na pozdní odpoledne.

A koncem dubna zase pozvání na Barču, kde Ztracenka pořádala Memoriál dalšího vynikajícího trampského skladatele Jarky Mottla. Pěkný večer, milá setkání a těch písniček.... Nádhra

A hned druhý den význačný svátek! Kdo že to slavil??? No přece Čarodějnice. A že to letos opravdu stálo za to, netřeba nijak přehánět. Dívky to tentokrát vzali vážně. Bobinu a Martu doplnily nádherné čarodějnice: Marcela, která na slet přiletěla až z Aljašky a to je sakra dálka a Magda z rodu Žabáků. Myška přišla trochu déle, ale její čarodějny vzhled byl opravdu dechberoucí. Čarodějnice tančily, řádily nakonec i hořely, děti se bály zkrátka vše jak má být.

T.O. ŠEDÝ VLK - 50. VÝROČNÍ POTLACH

Před pár lety jsem poznal Zelené údolí u malé vesničky Pláně nedaleko Plas. V této vesničce a údolí osada Šedý vlk z Třemošné pořádala různé trempske hry, závody draků, zábavy v hospodě a potlachy. Na louce pod lesem stával dřevěný kůň, který je i na fotkách na internetové mapě Osojenského potoka. Hned za potokem je velký kámen Čtyřmezí s označením přilehlých obcí a pár metrů od něj malý trampský pomníček. Všem uvevodila nevelká trampská bouda. Každý pocestný se tady rád zastavil. Na ohništi opekl buřtu, na koni se vyfotil, u pomníčku zavzpomínal na kamarády a dál pokračoval cestou kolem potoka až ke Sřtele na vlak Mladotice - zastávka. Starostka obce Pláně byla celá léta trempům nakloněna a vše povolila. Na loňském potlachu jsem se dozvěděl o velkých změnách. Bouda vypálená, kůň pryč a místní vesničané prý už nemají trempy rádi. Nikdo tady nic špatného neprovedl, jen někteří místní brojí a škodí.

Nicméně potlach byl opět nádherný, plno soutěží a her. Hned v pátek se soutěžilo v do-

No a na 1.máj nás vytáhnul Vašek Kotál do Karlštejna k vodě. Na tradičním májovém hraní jsme se neztratili, naopak nás čekalo příjemné setkání s mnoha kamarády a muzikanty. Zahráli jsme si s Paulem Židlickým, Pazourem i partou Kladeňáků. Opravdu pěkné setkání.... Ale kdo to má vydržet tři dny za sebou, vždyť už nám taky není dvacet. No ale jede se dál...

(zbytek článku a další události z loňského roku naleznete na stránkách naší osady:

www.kamaradistarereky.cz)

jení cvičné krávy. Jerry, šerif pořádající osady, předváděl správnou techniku a já zase předváděl „Škopkovou“. Celou sobotu jsme soutěžili, bylo bezvadné počasí a dobrá nálada. Jedna osada tady na polních kamínkách každý rok peče kamarádům bramboráky. My jsme taky ochutnali a to se Mirce vymstilo při házení válečkem. S mastnými rukama to opravdu nejde. Já jsem reprezentoval naši osadu v hodu sekerou, nožem, ve střelbě z luku, v házení šipek. Děti ještě soutěžily v chytání ryb v potoce. V pojídání krupičkové kaše, kterou tady každý rok vaří ve velkém hrnci, soutěžili všichni. Ovšem s rukama za zády. Na potlach přijel i Panák s Bejbinou a se psem.

Odpoledne jsem šel s kamarády k pomníčku. Překvapilo mě, že jsou na pietních cedulkách jména kamarádů i z jiných osad, kteří kdysi jezdili na tento potlach. Večerní zapálení ohně bylo nádherné. Krásná muzika. Šerif Jerry měl vše pod kontrolou. Byl to poslední potlach v Zeleném údolí. Letos se sejdeme u Manětína. Rafika

Narodil se Kristus pán, veselme se!

A v roce 2013 jsme k tomu měli spoustu příležitostí.(uvádíme kulatá výročí o kterých se našemu listu donesly zprávy! Co nevíme nepovíme).

7.5. 1943 spatřil světlo světa poprvé Jarda Wimpí Ejem a ke svým 70.tinám uspořádal pro kamarády důstojnou oslavu u osadního srubu pod Plešivcem. Dokonce pro chlazení horkých hlav stačil objednat a zaplatit řádnou nebeskou sprchu a vykoupání táborák. Gratulujeme a přejeme zdraví.

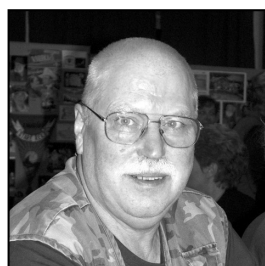
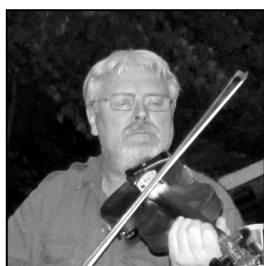
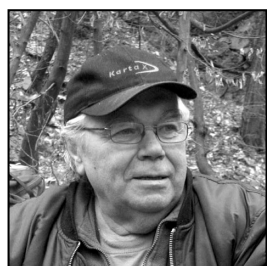
18.5.2014 se slavilo v Nenačovicích u jezera. Vůně grilovaných specialit se táhla po Kačáku až do Chrustenic, dobroty se nedali zkonsumovat ani při veškeré snaze gratulantů, kapela hrála, oslavenec vyprávěl cestovatelské zážitky a popis koupele v pivu byl nepřekonatelný. Sláva Andrš důstojně oslavil svou 60.tku a přislíbil uspořádat rybářských závodů v soukromém jezeře v Nenačovicích. Gratulujem a těšíme se na závody. Foto Následně 22.6.2013 se na srubu konala další oslava. Mezi zasloužilé dědky byl u příležitosti oslav 60.narozenin přijat vynikající šmidrkal a housloherec Jůla Góra, alias Gajky. Oslavám předcházel boj s elektrocentrálou a umíněným pivem kterému se nechtělo ze sudu. Nakonec bylo dosaženo kýženého vítězství, pivo osvobozeno, pochutiny připravené k oslavě sežrány, dary předány a šmitec.

Tábořiště uklizeno, a připraveno k dalším juchanicím. Osada gratuluje a přeje hlavně zdraví a pevný nerv a pohodu do dalších roků

Osadní kuchař, výrobce lahůdek a autor mnoha taškařic Pepa Sanaistr dal 4.10.2013 přednost oslavám v domovském saloonu ve Svinařích. Již před vchodem se točila svině na grilu. V sále se točili gratulanti mezi prohýbajícími se stoly plnými lahůdek, staří kocouři se točili za mladými kočkami, pivo se točilo ve výčepu, a ženský se točili kolem Pepíka. A aby ne, vždyť Pepa utočil těch svých 60 let v dobrém rozmaru i přiměřené pohodě. Osada se připojuje a přeje hodně dalších točenic, ale především to zdraví, by tu s náma dlouho byl a dobře nám navařil!!

A je tu další oslava. Rafikova Mirka v předvečer osadního potlachu, 10.12.2013 uspořádala na Campu v Údolí Zatracených oslavu svých třetích 20.narozenin. Vybrané pochoutky v přírodě potěšily nejen osadníky, ale i spousty gratulantů, kteří se dostavili s dárky i bez nich. Obzvláště lačnějším traperům přišla vhod hostina v přírodě a hlavně zlatavý mok k chuti. Gratulujeme a přejeme Mirce nejméně další dvoje dvacetiny ve zdraví!!!

Milujte se a množte se!!! Ať je co slavit. Krizi musíme přežít v oslavách a s úsměvem!!! Baron

Dotkni se svého snu.

Jsem vodák. Od mého dětství máme doma loď. Musím být, neboť mne maminka směnila za klubo lana s vodáky jménem Sifon a Klábr. Od stejné doby hltám dobrodružné knihy o námořních výpravách na plachtenicích. Díky lidem co jsem na řece potkal, jsem po letech mohl snít na palubě naší Berounky. To jsem ještě netušil, že se mi poštěstí sáhnout si na opravdovou historickou plachtenici. Tak jsem zažil pocit štěstí, když jsem se na ni plavil.

La Grace - půvabná. S půvabným doprovodem jsem risknul i přesun letadlem a pak náhle na březích jižní francie, v Toulon, jsme vstoupili přímo do večírku kadetů

Kadet, věc co drhne palubu, šplhá po stěžních, pomáhá v kuchyňce a vůbec dělá vše, co na něj bocman řve. Úžasné noční služby u kormidla, kdy jen hvězdy ukazují směr, jindy zase bouře, kdy jsou vlny do výše čtyř metrů a moře nám samo leze na palubu. Viděl jsem města kudy procházely dějiny.

Splnil se mi sen, takový ten mokrý, sláný. Loďní. RÍ

AHOJ

Ahoj! To je jeden z nejčastějších pozdravů. Dávno u nás zdomácněl. Zdraví se jím nejen děti, ale i dospělí. Kdo však zná jeho původní význam?

Býval to oblíbený pozdrav námořníků. Slovíčko AHOJ bylo napsané na každé lodi.

Je zkratkou těchto slov: "Ad HOnorem Jesus" (Ku cti Ježíše).

Tak Ahoj, zase za rok...

V sobotu 12. 10. 2013 přišel s tátou na potlachoviště kluk. Trampský oblečení, pořádný pevný boty, kožešinovou vestu, na zádech malou USku a na hlavě klobouk. Přes rameno měl malou pomalovanou kytaru. „To je Henri,“ oznamuje hrdě táta a malý kluk podává všem ruku. Hned za nimi přechází lávku dvě o něco starší holky. Oblečení stejné, jen přes legíny mají sukně - jedna bílou, druhá modrou, a na řemínku od batohu připnuté feldflašky. Poslední přechází lávku jejich táta. Po postavení stanu a přístřešku na spaní se všichni zúčastňují soutěží. Bláto nebláto střílejí prskem, běhají na lyžích, házejí obrovské kostky z Člověče nezlob se, zatloukají hřebík dutým kladivkem, trefují se kroužky na cíl, loupou klokočí. Všechny děti dostávají ocenění za chytání ryb.

Je večer. Po slavnostním zapálení ohně za asistence blesku, hromu a slejváku, po osadní vlajce na stožáru, po minutě ticha a po uzavření šerifského kruhu novým šerifem Pavlem, začínají soutěže ve zpěvu a veselém vyprávění. První jde Henri se svojí oblíbenou písničkou. Jeden prstík za druhým klade na malý krček kytárky a vykouzlí pár nesmělých akordů. Potichoučku zazpívá: „**Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá, ale ona potají jediného v srdci má ... Dajána.**“

Pětiletý kytarista sklízí zasloužený obdiv a hlasitě umíí! A dostává malovanou placku. Stále prší, děti a slabší povahy odcházejí spát. Zábava se mění na dospělou.

Neděle ráno. Všeobjímající bahno ni-komu nevádí. Vyšlo slunce a neprší. Někdo si vaří večeri, někdo snídá... Děti plné elánu běhají kolem potoka. To si zaslouží ocenění. Lovím po kapsách něco dobrého. Ještě mi zbyly čtyři bonbóny. „Holky, pojďte sem!“ zavolám na ty zablácené sukýnky. „Na, vezmi si taky,“ podávám třetí bonbón Henrimu. Ten ho sevře v pravé pěsti a levou rukou ukáže dolů pod zábradlí na břeh potoka: „Prosíím, také pro mého malého kamaráda.“ A tím mě ta pětiletá dušička úplně odrovná. O dvě hlavy větší Kuba sáhne po bonbónu. V pátek dostal plnou hrst a dneska už je neděle.

Vydrží Henrimu jeho čistá kamarádká povaha? Jak se těm klukům povede za deset za patnáct let ... Ahoj Mirka

Indiánské times

Haukola (zdravím). Tak se naše indošská rodina pomalu rozrůstá. K Ince (Tašuskawince) přibyla nejprve Bob-i-na. No a té se podařilo na indiánskou stezku nalákat i dvě Haničky. Tu - co tančí s losy a Tu, co kastelánčila na Gutštejně. (Přiznávám, že obě jsem původně nalákala ryze ze zistných důvodů - obě mají auto a hlavně umí řídit to koňské spřežení pod kapotou!!) Do indiánského se také oblékli: Ten, co má zakázané boty, Prófi s novým jménem "Strážce ohně", i můj malý vnouček - Ráďa. Caribou, jako správný obchodník má mimo bílou ženu i dvě indiánské a musí se tudíž v obchodě hodně otáčet, aby je všechny uspokojil. Všem se zalíbilo indiánské táboření, bitvy indiánů s modrokabátníky a nebo Pow wow. To, co proběhlo můžete v obrazovém zpravodajství najít na : "bobifarma rajče.net" pod hesly: "Topolovka", "Pow wow", "Hněvšín", "Moldava", "Všetice", "Březno". Tak , to je vše, co už bylo.

Podrobnější info dodá Bob-i-na (BB - "Bramborová barelina" alias Mlčící sojka)

LA GRACE

je replika historické lodi z druhé poloviny 18. století, se kterou brázdíme vody moří a oceánů. Naším cílem je vzkříšení české námořní historie. Všem zájemcům chceme umožnit plavbu na historické lodi spojenou s výukou námořního řemesla a jeho hrdých tradic

V rezervačním systému <http://rezervace.lagrace.cz> naleznete nově vypsané plavby až do podzimu 2014 a je tam i skutečně zajímavá nabídka plaveb pro zimu 2014/15 na Kanárských ostrovech.

Až někdo ti hochu o Islandu řekne...

Pravdivost této písně se rozhodli ověřit kamarádi Panenky. Noc ve stanu se dala vydržet s pet lahví vroucí termální vody (které je všude dost), umístěnou do spacáku.

Takže: „Kdo slovíčko dobrý o tom kraji cekne, je dočista blázen a ty se mu směj.“

Islandské moudro „Nelíbí se ti počasí? Počkej čtvrt hodiny a bude hůř!“